

ALGERBEL

PERIÒDIC D'INFORMACIÓ LOCAL

N.º 113

Segona època

MAIG 1984

*MURO CELEBRA LA FIESTA DE SAN FRANCISCO DE
PAULA DESDE PRINCIPIOS DEL SIGLO XVII*

Sa Caseta d'es Capellans

L'ETERNA POLÈMICA

ALGEBELI

PERIÒDIC D'INFORMACIÓ LOCAL

N.º 113 - II Epoca **MAIG 1984**

Director:
Joan Julià Reynés

Coordinador:
Francesc Aguiló Serra

Consell de Redacció:
Joan Julià Malondra
Maria Pascual Balaguer
Damià Payeras Capó
Joan Petro Carrió
Francisco Tugores Boyeras

Administració:
Francesc Aguiló Rotger
Miquel Florit Bassa
Sebastià Roca Danús
Gabriel Vallespir Marimón
Jaume Vanrell Ballester

Economia i Publicitat:
Jaume Gamundí Perelló
Antoni Torres Font

Anàgrames:
Antoni Perelló Pons

Redacció i Administració:
C/. Bisbe Albertí, 14
Apartat de Correus n.º 20

Fotografia portada:
Foto Romàntic

Els articles publicats en aquest
periòdic expressen únicament
l'opinió dels seus autors.

Depòsit Legal: PM. 153/1983

Fotocomposició i impressió:
IMPRENTA MURO

A punta de ploma

UNA NUEVA SENSIBILIDAD

Desde esta sección hemos mantenido la intención - ignoramos si el logro- de «hacer pueblo» mediante la exposición de ideas, opiniones, críticas o aplausos sobre temas que a los mureros deben interesarnos y queremos pensar que nos interesan a una mayoría, ya que en caso negativo rozaríamos la frustración.

Bien, dentro de esta línea, nos importa decir que el actual Consistorio Municipal da un cierto tono de credibilidad en su gestión de cara al resto de legislatura pendiente.

Subyace una nueva sensibilidad en su quehacer, en especial en lo tocante a cuestiones de tipo cultural, deportivo y social. También en otras áreas se van logrando mejoras, poco a poco, que no pasan desapercibidas para los vecinos observadores.

Pero no es este, un balance a la actuación de un año de mandato del actual Consistorio. Lo que intentamos, es que se entienda la nueva o renovada disposición de quiénes están al frente de un pueblo, por mandato de las urnas de una mayoría, a escuchar y valorar las opiniones, anhelos e iniciativas de este pueblo, representado por colectivos que las canalizan al Ayuntamiento, en beneficio general de los vecinos.

Las sociedades culturales, recreativas, deportivas, asociaciones de padres de alumnos, periódico local, agrupaciones de teatro, baile regional y diversas entidades, pueden ya hoy programar parte de sus actividades a sabiendas que tendrán el respaldo moral, económico o de colaboración municipal.

Y ésto es bueno, es conveniente y es necesario para unos logros más importantes de credibilidad, participación y convivencia ciudadana.

De otros temas con más entidad, seguiremos hablando periódicamente.

Juan Julià Reynés

ACTUALITAT MUNICIPAL

A l'hora de tancar aquest número, no s'havia celebrat la sessió plenària de l'Ajuntament corresponent al mes de maig. Per això l'absència de la secció «ACTUALITAT MUNICIPAL» a l'ALGEBELI que estau llegint.

Foto-Reportajes
Gamundi

ESTUDIO

San Juan, 7 - Teléfono 53 74 54
MURO (Mallorca)

ELS NOSTRES CARRERS

CARRER VERGE DE LLUC

La calle Virgen de Lluc, enclavada en pleno casco urbano antiguo de Muro, fue primitivamente conocida por calle CARNICERIA; es una corta travesía entre las calles San Juan y Obispo Massanet.

Digno de mención, por su valor artístico y atractivo para el visitante, es un bello portal de arco de medio punto, «portal rodó», actualmente tapiado, que encontramos hacia la mitad de la calle.

El portal anteriormente dicho, pertenece a la casa en la que vivió hace más de medio siglo, un popular personaje, «Madò JERÒNIA PASCUALA», de profesión «fornera». Según nos han referido, «Madò Jerònia», durmió hasta su muerte, entrando en la casa, a mano derecha, pues, desde la desaparición de su esposo, no puso nunca más el pie en la habitación donde éste exhalara el último suspiro.

Muy cerca de la cama, «Madò Jerònia», amontonaba la leña, con destino a ser quemada en dos hornos, uno pequeño y otro más grande, para la cocción, principalmente de «pa, coques amb verdura i panades», que le llevaban los particulares.

Esta calle, dedicada a la VIRGEN DE LLUC, es una prueba más de la especial predilección que Muro ha sentido a lo largo de la historia, hacia la Virgen y Santuario de Lluc, muy posiblemente, por no tener, a diferencia de otros pueblos, una ermita o santuario dedicado a la Virgen.

Aprovechando el haber dedicado la sección «Els Nostres Carrers» a la calle Virgen de Lluc, cuando estamos de lleno en la celebración del centenario de la coronación pontificia de la Patrona de Mallorca, efemérides de la que se ha hecho eco toda la prensa isleña, no podía faltar en las páginas de ALGEBELI una breve síntesis de lo que ha significado Lluc para nuestro pueblo, a lo largo de la historia.

En uno de los libros de «presentacalles» que se guardan en el Monasterio de Lluc, podemos leer: «A 26 de setembre de 1550 dona lo sènher en Gregori Payeras de Muro unes tovalles de pastar, de tres canes, per prometença d'una malaltia que havia haguda molt gravíssima, de la qual es estat deslliurat, per medi de Ntra. Senyora de Lluc. A 6 d'agost de 1554 lo Rdt. Mn. Jaume Vinyavella, Colegial de la present Casa, me dona dos anells d'or, un fet a l'antigualla ab pedra vermella: dix li havia donat Blai Moragues de Muro; lo altre, que es prim, fet a l'usança, ab pedra vermella, dix li havia donat la muller d'Andreu Ferrer de Muro».

El murero Mossén Pedro Rafael Femenia Pou, «antic blavet», en testamento otorgado el 30 de abril de 1649, mediante unas cláusulas muy edificantes, deja al Santuario unos cuadernos de música y una casa. Así dice en lo de la casa: «Item lego por amor de Dios a la Casa de Ntra. Sra. de Lluc las casas más de la plaza con cargo de 10 sueldos de censo; y quiero que sirvan para posada de la Casa de Ntra. Sra. de Lluc, y si no se quiere para posada o que se quiera vender, en este caso la cedo a la Iglesia de Muro, y que se venda y emplee en sufragios». Gracias a este legado, el Santuario de Lluc, tuvo la casa posada en Muro, hasta la incautación de los bienes de Lluc en 1897.

Al acercarse el 25 aniversario de la Coronación, el Obispo Campins, hace un llamamiento a toda la Diócesis para ampliar y embellecer el Santuario de Lluc. Entre otras cosas, se proyecta construir en el montículo vecino al mismo, una vía sacra, con unos misterios monumentales del Rosario. La Parroquia de Muro, con sólo otras doce de la payesía, costea juntamente con Llubí, el misterio de la Visitación.

Fresco se mantiene el recuerdo de la subida a Lluc de un millar de mureros, portando la preciosa imagen de la «Sang», al terminar la última guerra civil española.

Foto Romàntic

Más cuando el entusiasmo y fervor popular, llegó a su apoteosis y desbordó todas las previsiones, fue con motivo de la venida a Muro, el 13 de febrero de 1949, de una reproducción exacta de la imagen auténtica de la Virgen de Lluc, llamada la «Virgen Peregrina». La totalidad de las calles de Muro, con la participación de todos los vecinos, fueron profusamente adornadas, y el Magnífico Ayuntamiento, reunido en sesión extraordinaria, proclamó a la Virgen Ntra. Sra. de Lluc, Alcaldesa Honoraria de la Villa.

Francisca Picó Aguiló, de Ca's Trui, desde hace 23 años, costea en Lluc, el Oficio Mayor, conmemorativo de la Coronación Pontificia, centenario que con extraordinario gozo, celebramos en el presente año.

Uno de los principales encantos del Monasterio de Lluc, son los siempre simpáticos «Blavets», que cantan diariamente a la «Moreneta», en nombre de toda Mallorca. Miembros de esta antigua escolanía, son doce niños de Muro, que además de cantarle a la Virgen, se están formando intelectualmente, en pleno corazón de la montaña mallorquina.

La capilla dedicada a la «Mare de Déu de Lluc», a un lado del «Roser», recibe constantes visitas de personas que confían sus preocupaciones y alegrías a la «Verge Moreneta». Son continuas y frecuentes las subidas a Lluc desde nuestro pueblo, tanto a pie como en coche. Igualmente quiero destacar, a la agrupación folklórica local «Revetla d'Algebeli», que por espacio de seis años ininterrumpidamente, ha participado en la tradicional «Revetla» de la Diada de Lluc, que se celebra a principios de septiembre.

La calle Virgen de Lluc, antes llamada calle de la Carnicería, por su proximidad a ésta, situada en la «Plaça Vella», hoy Obispo Massanet. Al desaparecer la Carnicería, es dedicada a la «Mare de Déu de Lluc», por probablemente, por su proximidad a la casa que fue posada de Lluc en Muro.

MONS. MIQUEL MONCADAS I NOGUERA PRESIDENT DE LA PASTORAL FAMILIAR

En l'última Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola, celebrada a Madrid els dies 20-25 del proppassat mes de febrer, Mons. Miquel Moncadas, Bisbe de Solsona, fou elegit «membre de la Comissió Episcopal d'Apostolat Seglar» i dins d'aquesta Comissió «President de la Subcomissió de Pastoral Familiar».

La subcomissió està constituïda per 10 membres (4 delegats diocesans i 3 matrimonis representants d'altres moviments familiars) i coordina 56 delegats diocesans i 12 moviments d'apostolat familiar.

Pensem que l'elecció de Mons. Moncadas per a la presidència d'aquesta subcomissió és deguda a la seva llarga experiència viscuda ja en altre temps en aquest camp: havia estat l'iniciador i durant 12 anys Consiliari Diocesà del Moviment Família Cristiana de Mallorca i Vice-consiliari Nacional de l'esmentat Moviment, a més d'ésser Delegat Diocesà de l'Apostolat Seglar a Mallorca.

Durant aquests 12 anys de Consiliari Diocesà havia organitzat i presidit «setmanes de la família, curssets pre-matrimonials i encontres familiars», havia dirigit Exercicis Espirituals interns a matrimonis i parelles que es preparaven per casar-se, i encara durant un mes a Estats Units havia treballat en una campanya de promoció.

Totes les activitats, doncs, d'aquesta subcomissió de Pastoral Familiar no li seran gens alienes. Que sigui ben eficaç el seu treball en aquest camp, avui tan delicat i important.

Ara, amb motiu de la Peregrinació Nacional a Roma -els dies 24 i 25 d'aquest mes de març- el Bisbe de Solsona haurà presidit ja aquesta peregrinació espanyola de la Família.

EL VALOR DE LES PARAULES

Es una pena contemplar com, en el nostre entorn, es fa cada dia més patent una manca de vocabulari mínim i bàsic per anar tirant per la vida dignament. Es curiós com un món de cada vegada més ric i més complex -de cada dia hi ha més coses- vagi de la mà amb una pobresa de llenguatge de cada cop més accentuada.

Però no tan sols tenim poques paraules per anomenar la realitat sinó que, a cada instant, entrem dins una enorme confusió degut a què ja a penes sabem donar el significat precís a cada paraula. I dic tot això perquè l'altre dia anava a Lluç amb uns amics i parlàvem de la importància del caminar per fer salut. Jo sostenia que molta gent confon el «caminar» amb donar quatre passes de qualsevol manera i que així no s'anava enlloc. Un amic m'agafà de la paraula i va ésser més exacte que jo: «Sí, és clar, confromem el "caminar" amb el "passejar"». «Caminar» és fer una marxa a un ritme constant i relativament ràpid i «passejar» és fer passes procurant també l'entreteniment.

Conclusió: És important la salut. És important caminar, però és més important saber bé què vol dir «caminar» i què vol dir «salut».

I també recordar que no és lo mateix «enemic» que «adversari», «parlar» que «xerrar» i «treballar» que «fer feina». Cada paraula té un sentit i valor determinat.

Antoni Caldés

QUATRE PREGUNTES A MONS. MIQUEL MONCADAS

Amb motiu de l'elecció esmentada, hem formulat al Sr. Bisbe de Solsona aquestes preguntes:

- Quins són els objectius que corresponen a aquesta subcomissió?

- El primer objectiu -ens diu Mons. Moncadas- és la investigació i difusió del missatge cristià sobre el matrimoni i la família i el coneixement de la realitat i problemàtica familiar. I com a objectius conseqüents a aquests, la formulació d'orientacions, formació d'agents d'aquesta pastoral, promoció de l'associacionisme familiar i creació de secretariats diocesans i coordinació mútua.

- En el camp de la investigació, difusió i coneixement de la realitat, quins són els projectes?

- Un equip permanent treballa en la recopilació de la documentació sobre el tema i es projecta la creació d'un equip que estudiï i promogui la presència del missatge cristià en els mitjans de Comunicació Social.

- I quines són les activitats en el camp Pastoral?

- Són moltes, però en remarcaré principalment quatre: Es treballa en l'elaboració d'un Directori Nacional de Pastoral Familiar. Es publiquen guions homilètics sobre el matrimoni i la família que s'envien a les diòcesis. Es promou la creació de centres per atendre els matrimonis en crisi i es posen en marxa les Escoles de pares en els barris perifèrics de les ciutats i en zones rurals.

- I finalment, com es treballen els agents d'aquesta pastoral?

- Ja sabeu que els agents són els que més s'han de cuidat en qualsevol camp de pastoral. En aquest, s'edita un Servei de Documentació trimestral i es programa un cursset per a una formació més intensiva.

Gràcies, Sr. Bisbe, i que tots aquests projectes i realitats ajudin les nostres famílies i matrimonis, dels quals ara té una cura especial.

MURO CELEBRA LA FIESTA DE SAN FRANCISCO DE PAULA DESDE PRINCIPIOS DEL SIGLO XVII A PARTIR DEL AÑO 1714, EL PRIMER DOMINGO DESPUES DE PASCUA

Con extraordinaria animación y ambiente de fiesta grande, Muro celebró la fiesta en honor del glorioso San Francisco de Paula, fundador de los Mínimos, cuando en este año se cumple el cuarto centenario del establecimiento de la Orden en nuestro pueblo.

Fiesta muy enraizada en nuestra villa, eminentemente popular, con solemnes actos religiosos y cívicos, se celebraba ya en pleno siglo XVII, con gran concurrencia de vecinos de los pueblos de Santa Margarita, Sa Pobla, Llubí, Campanet, Búger y de Alcudia, entre otros.

La afluencia masiva de gente, dió lugar a un importante día de «fira», con el mejor mercado de cerda de la isla. La fiesta, gozaba de todos los encantos que caracterizan a este tipo de fiestas populares: Solemnes Completas en honor del Santo, «revetla», fuegos artificiales, Misa Mayor con la tradicional «oferta», bailes típicos, concierto a cargo de la banda de música, más recientemente, en algunos años, se organizaron becerradas, todo ello acompañado de las atracciones que caracterizan a toda feria.

El religioso mínimo P. Fray Pedro Juan Nicolau, natural de Sineu, en un valioso manuscrito titulado «Crónica de los Conventos de la Provincia de Mallorca, de la Orden Mínima» de 1709, nos corrobora el gran concurso de gente, «...y vienen de muchas leguas para visitar al Santo y ganar las indulgencias de toties quoties». En otro apartado afirma: «Es la iglesia del convento muy frecuentada de los vecinos de la villa y lugares comarcanos, por la grande devoción que se tiene a las santas imágenes de la gloriosa Santa Ana, de N. P. San Francisco de Paula, de N.º. S.ª. de la Soledad y de San Cayetano que en ella se veneran».

A todos los pueblos anteriormente dichos, llegaban los P. P. Mínimos del Convento de Santa Ana de Muro, para predicar la palabra de Dios, administrar los sacramentos, y recoger limosnas para el sustento de la Comunidad. Recordemos como Fr. Pedro Fornés Fons, cariñosamente llamado por el pueblo «es Santet», falleció repentinamente, cuando regresaba de la cocina villa de Santa Margarita.

Los Mínimos, se establecieron en Muro, el 4 de Marzo de 1584, en una antigua ermita dedicada a Santa Ana: «Era aquella iglesia muy pequeña y hecha a lo antiguo, baja de techo y estrecha, y para poder servirse de ella los religiosos añadieron dos capillas un poco más hondas que dedicaron a N.º. S.ª. de la Soledad y la otra a N.º. Glorioso P. San Francisco de Paula y colocaron en ellas a sus santas imágenes: junto a esta iglesia dispusieron la fábrica del convento...».

La llegada de los hijos de San Francisco de Paula, a nuestro pueblo, se produjo setenta y siete años después de la muerte del santo fundador, siendo obispo de Mallorca D. Juan Vich y Manrique, dos años después de fundar el convento de la Soledad de Palma, cuando Muro ocupaba el sexto lugar entre las villas más ricas de Mallorca, y ya se había levantado la fábrica del suntuoso templo parroquial.

Después de un siglo de grandes dificultades y contratiempos, se resuelve en 1702, la construcción del magnífico templo actual, sobre el que el P. Nicolau escribió: «Será éste el mejor templo de los que tiene esta Provincia en Mallorca», «...esperamos que estará acabada y celebraremos en ella la fiesta de N. P. San Francisco de Paula en el año que viene 1709».

El primer domingo después de Pascua de Resurrección del año 1714, con una procesión por todas las calles de la villa, se procedió al traslado de la venerada imagen de San Francisco, desde la primitiva ermita, al nuevo templo, a la capilla costeadada por el en aquellos días alcalde de Muro, D. Juan Amer Flor. Desde aquella fecha hasta hoy, todos los años, sin interrupción, el domingo conocido por «Dominica in Albis» o también «Diumenge de l'Àngel», Muro ha celebrado con gran gozo, la fiesta de San Francisco.

A través de los libros de gasto del Convento de Santa Ana de Muro, hemos visto como era costumbre en tiempo de los Mínimos, obsequiar al religioso o sacerdote que pronunciaba el sermón sobre el Santo en el día de la fiesta, con un cordero. Fiesta de San Francisco de 1759: «Un anyell que s'ha regalat al P. Predicador de Sant Francisco en el año 1690:

Una llagosta, 2 sous i 8 diners.

Carxofes, 16 sous.

Dues unces canyella, 18 sous.

Mitja unça de clavells, 4 sous i 8 diners.

Pinyons, quatre sous.

Dues dotzenes de tassons, 8 sous.

Tres barcelles d'ametlles, 1 lliura, 15 sous.

Paga al P. Procurador de Palma, 4 lliures de xocolata i 6 lliures de bescuit.

Quatre canes de roba per a canyons de cuina, 1 lliura, 8 sous.

Una anyella per al P. Predicador, està compresa en el rebut de la pastura del Colomer, i així va fora gasto.

El día de San Francisco, era el día señalado para los jóvenes, para obsequiar a sus novias con el típico «mocador», acompañado de turrón, avellanas, y de escogidas naranjas.

Los «goigs», composición poética en honor de un santo o de la Virgen, muy populares en otros tiempos en Mallorca, con música y letra especial para cada santo, están igualmente presentes en esta fiesta tan tradicional, de los que tenemos conocimiento por una hoja de pedido de «Imatges de N. P. S. Francisco de Paula»: «90 de un full amb goigs valen 9 sous. 200 de migfull sens goigs valen 10 sous».

En la fiesta de San Francisco del año 1795, predica el rector de la parroquia de Muro, D. Ignacio Ballester, y se gasta en cera: 11 lliures, 13 sous i 4 diners.

Damià Payras

EL GANG DEL BOTIJO "EL GOLPE FRUSTRADO"

Por COSTIUX

ANTES DE COMENZAR ESTA HISTORIETA, VAMOS A PRESENTARLES A LOS PERSONAJES QUE LA PROTAGONIZAN, Y QUE JUNTOS FORMAN EL "GANG DEL BOTIJO"

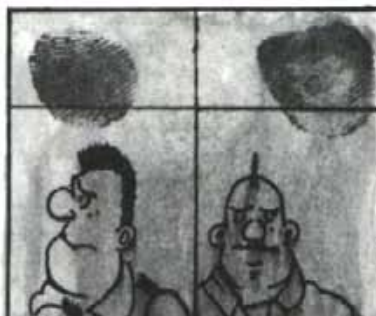
Nº 40021300322

FILUPIUS CASTIBELLO, JEFE DE LA BANDA, 23 AÑOS, SOLTERO Y SIN COMPROMISO. LE GUSTARÍA ACABAR CON TODOS LOS JIPIS DEL MUNDO. SU HOBBY IR A CAZAR "JIPIS".

Nº 312 0030732

LUZIO PITACRETO LICENCIADO EN FÍSICA, QUÍMICA, ARQUITECTURA MATEMÁTICA, ETC, ETC. ES UN VERDADERO GENIO, CEREBRO DEL GANG. HOBBY LAS MUJERES Y COMER "PISTACHOS".

Nº 23

AMBROSIO POZUELO. SU PESO ES INVERSAMENTE PROPORCIONAL AL DE SU "COCO". SU HOBBY DORMIR O SI NO TRITURAR COCHES.

EN UN APARTAMENTO, EN EL CENTRO DE MUROCITY. LOS PERSONAJES DEL GANG DEL BOTIJO...

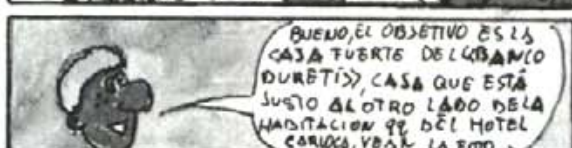

EN PRIMER LUGAR, LES DARE QUE LLEVO ESTUDIANDO ESTE "CORRE" BASTANTE Y QUE TODO ESTOY CALCULANDO HASTA EL ÚLTIMO DETALLE. ¡NO PUEDO FALLAR NADA! ¡ESTÁ TODO, PRÁCTICO! ¡HABIDO, ESTUDIADO, COMPROBADO...

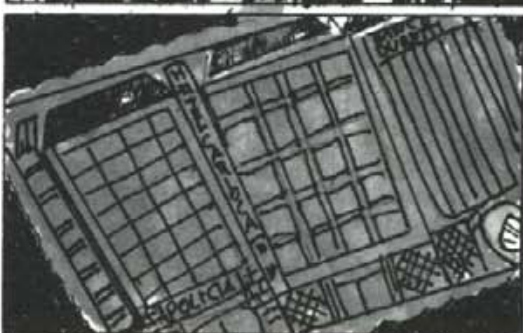
¡Repoll... ZZZZZ!

¿DÓNDE? ¿Y ES DE DÍA?

BUENO, EL OBJETIVO ES LA CASA FUERTE DEL "BANCO DURETIS", CASA QUE ESTÁ JUSTO AL OTRO LADO DE LA HABITACION QUE DEL HOTEL CARLOS, VERA LA FOTO...

COMO VES, TAMBIÉN HAY UNA CONTRAINDICACIÓN DE LOS "MADROSOS". TENDREMOS QUE IR CON CUIDADO.

O SEA, ACORTAMOS LA GY POR LA NOCHE ARRIMOS UN BLOQUE EN LA PARED, QUE DA A LA CASA.

PARCE FÁCIL.

¿USTED TIENE LA OLE? ¿PARA QUÉ?

¡MI ÚLTIMA PARA OLE! ES ADVANTAJA A TODA VELA!

¿DÓNDE? ¿Y ES DE DÍA?

ALA MAÑANA SIGUIENTE, EN EL HOTEL...

¿QUÉ TAL VA ESO?

¡TENIENDO EN CUENTA COMO ISSA, MUY BIEN!

* SOBRAR DORMIR
* MADROSOS POLICIA

(continuará)

BEBIDAS ALCOHOLICAS, DROGA LEGAL ESPAÑOLA

Según diversos estudios, casi tres millones de españoles beben en exceso y otro millón son alcohólicos. El alcoholismo es la cuarta causa de fallecimiento en nuestro país, detrás de las enfermedades cardíacas y cerebrovasculares, el cáncer y los accidentes. Se estima que sólo las muertes atribuidas directamente al mismo (de las cuales la mitad se deben a cirrosis hepática) ascienden a casi nueve mil al año: el alcohol provoca una séptima parte de todos los accidentes laborales, el 35 por ciento de los mortales habidos en carretera y el veinticinco por ciento de los suicidios que se comenten cada año.

España, no considera al alcohol como una droga, la gran mayoría de españoles se niega a admitir que España sea, detrás de Francia e Italia, la nación más adicta a ella del mundo. Los españoles no creen en modo alguno que toman droga... simplemente, beben. MURO no es ajeno a este hecho.

El español adulto medio consume unos 45 litros de vino, 38 de cerveza y más de cinco de bebidas de alto grado de alcohol, al año, lo que equivale a diecinueve litros de alcohol puro: casi el doble de lo que bebe un británico, u unas tres veces lo que ingiere un sueco.

Mientras que hace una década los alcohólicos varones sobrepasaban a los del sexo femenino en una proporción de diez a uno, en la actualidad ésta se ha reducido a cuatro a uno. Y la incidencia de cirrosis mortal entre las mujeres es casi la mitad de la de los hombres.

Un estudio realizado para averiguar el rendimiento laboral de los alcohólicos, revela que el absentismo laboral de los trabajadores alcohólicos es casi cuatro veces superior al de los demás; las bajas por enfermedad llegan a sumar dos años de la vida laboral de un alcohólico, según el mismo estudio, los gastos de hospitalización son tres veces superiores a los de un abstemio.

En cuanto a las causas del problema de la bebida en España, la razón más poderosa es quizás la cultural, sin menospreciar las razones de tipo económico, laboral o social. Debido a ello el adolescente de catorce a dieciséis años empezará a beber alcohol y, para muchos, el futuro será beber en exceso para ahogar las penas o armarse de valor para poder llegar a la meta trazada, que nunca llegará.

La bebida tiene también fuertes connotaciones sociales; cuando se hacen campañas públicas contra el alcohol en España, se pasa por alto el hecho de que la sociedad contribuye en gran modo a generar al alcohólico. No es cuestión de imponer una ley seca u otra medida drástica, sino de realizar una publicidad más racional que se centre en la calidad de las bebidas alcohólicas en vez de iniciar al público a un consumo excesivo.

O. FORNES

El niño SEBASTIAN CAPO RAMIS celebró su Primera Comunión, a los 8 años de edad, el pasado día 15 de Abril, en la Iglesia Parroquial de Muro. Con tal motivo, nuestra felicitación, extensiva a sus padres, nuestros particulares amigos SEBASTIAN y MARGARITA. (R)

LA BUSCA DINS LULL

CLASSIFICADA «S»

A un, la veritat és que l'ona d'erotisme que ens invadeix, li pareix però que molt bé. Francament, m'estim més veure les pitreres de la Mutti que les cucales de la mula. I ara el passar-se per la vorera de la mar és doblement agradable: per una banda la mar, bella, captivadora i contaminada -no existeix l'amor perfecte- i per l'altra les guiris, generoses de carn, cercant el sol que més encalenteix o que millor torra -que pareix ésser que és el nostre-. Tot això ho dic perquè ningú es pensí que som un pre-conciliar reprimít i purità. Aclarit això, m'atravessa a suggerir als nostres empresaris cinematogràfics que reservin l'exhibició de cartells -per utilitzar la terminologia a l'ús- pornogràfics per a l'interior del cine i no els col·loquin a llocs públics. A més de ser una mesura que serà ben acollida sembla ésser que la llei així ho mana.

Foto Romàntic

EL DIT DE SANT VICENÇ

Molta feina s'ha fet per a deixar la «bassa ferra» presentable. S'ha llevat brut i herbur a rompre i hi ha fet feina tothom, des de la Brigada d'Obres a un bon grapat d'escolars. Però ja que hi som i sense necessitat d'haver d'esperar Sant Vicenç-85, crec que s'hauria de continuar amb la feina de neteja i adequació del lloc. Si no arreglam la capella aviat tot el marès de Muro tornarà serradís. Que Sant Vicenç no té bromes: mirau sinó, els poblers. Els allots de Sa Pobla per pedregar-se s'han de tirar patates, lo qual, per altra banda, és una ventaja perquè se fan els breverols més petits.

Però tornant a Sant Vicenç, convé que li aferrem aviat el dit que li falta. Un no ha arribat a aclarir que fa sempre amb el dit per amunt: si ens assenyalava el camí de la glòria o si ens està barrejant. Però deixant de banda aquest enigma el que és cert és que Sant Vicenç sense l'index no és Sant Vicenç; serà Sant Benet o Sant Ramon Nonat, però no Sant Vicenç. Així que, l'any que ve, quan anem a deixar dos duros dins la bacina ens alegrarà veure que el dit torna a estar empeltat. I l'endemà, a lo millor en Balaña regala la Plaça de Toros a l'Ajuntament. Ja se sap que Sant Vicenç és molt afectat de fer miracles.

En Martí Tacó

LA NOSTRA FAUNA

EL ERIZO (S'ERIZÓ)

El erizo es un mamífero insectívoro de unos 22 cms. de largo, aproximadamente, y viste su gracioso cuerpo con una defensa natural, que más bien parece de un animal prehistórico: sus púas.

Tiene el dorso y los costados cubiertos de púas de unos 3 cms. de largo, con brumas por en medio, que le da un color rojizo.

Su cabeza es pequeña, el hocico afilado, sus orejas son pequeñas y sus ojitos son diminutos. Sus patas y su cola son muy cortas y posee cinco dedos en cada pie.

Durante el día, permanece oculto entre las hojas caídas o en un agujero natural o construido por él, y sólo al atardecer abandona su guarida para buscarse comida.

Aunque posea sus miembros cortos, cuando se le molesta se mueve con rapidez.

Su dieta está integrada por gusanos, babosas, caracoles e insectos y también se le ha visto comer algunos frutos caídos de los árboles. Cuando el erizo presiente el menor peligro, se inmoviliza y eriza las espinas de su cabeza, si el peligro desaparece prosigue su marcha, pero en caso contrario, recoge sus patas bajo el vientre y forma una perfecta bola con todas sus púas hacia el exterior.

Permanece en esta posición hasta que la alarma ha desaparecido. De esta forma, este animal se pone a salvo de cualquier enemigo natural e incluso tiene inmunidad al veneno de las serpientes.

Durante el invierno, los erizos, permanecen sumidos en letargo. Hacia finales de verano empiezan a preparar su refugio en el que permanecerán los meses fríos.

Ellos eligen agujeros naturales o en las raíces de los árboles viejos; se cubren de hojas y musgos secos y así se aíslan del frío exterior. En él permanecen desde octubre a finales de marzo o principios de abril. A veces, despiertan y se levantan a comer, para después proseguir su sueño.

Los erizos se reproducen de mayo a julio, tienen un período de gestación de 30 a 40 días y suelen nacer de 3 a 7 crías, cubiertas de púas flexibles.

No hace muchos años, que la gente del pueblo tenía perros adiestrados para la captura del erizo. Se llamaban «cans erizones». Según cuentan, estos perros se distinguían por el color oscuro de su paladar.

Una vez capturado el animalito se le daba muerte y se le hacía un pequeño agujero al lado de una pata trasera y con una cañita se soplaban introduciendo aire dentro de su cuerpo y el erizo seinchaba como un globo; seguidamente se le ataba fuertemente la patita con un cordón para que el aire no se escapase y así se le podían quitar sus púas.

Las buenas cocineras hacían un estupendo «farcit d'erizó». Tiene un gusto parecido al conejo de campo.

Cuando al erizo se le hace daño, llora como un bebé pequeño. Normalmente este animal lleva gran cantidad de pulgas en su cuerpo.

El erizo es un gran aliado del campesino, ya que le ayuda a combatir a sus enemigos naturales, los insectos y caracoles, por lo que se debe respetar al máximo su vida.

Paco Tugores

CARTES OBERTES

LA SEMANA SANTA EN MURO

Estimado amigo: Ruego puedas dar cabida a esta carta en el próximo ALGEBELI. Gracias.

Parece imposible, que las procesiones del año pasado, comparándolas con las de este, se hayan multiplicado de un modo tan grandioso y espectacular en todos los aspectos. Por su orden, por su asistencia y por su religiosidad.

Si tuviera que dar la enhorabuena a todos los que se la merecen, que han contribuido a que estas procesiones resultaran tan cultas y espléndidas, este número de ALGEBELI, resultaría demasiado extenso. Por lo tanto, la única solución es decir con toda la extensión de la palabra: Muro a todos, desde el más grande al más pequeño «la más completa enhorabuena». Verdaderamente a esos pequeños encapuchados, si quiero alentarlos diciéndoles: Adelante para años venideros, que sólo la gracia y la sal de las procesiones.

En cuanto a un capítulo aparte, sí quiero felicitar y elogiar a los presidentes de todas las cofradías de los penitentes, porque entre ellos y sus colaboradores, supieron establecer un orden tan culto y tan extenso como nunca habíamos visto en las procesiones de dicha semana. Indiscutiblemente están cerciorados de que lo más bello y lo más precioso es el orden y que lo más desprestigiado es el desorden. Por lo tanto vosotros sí que merecéis una especial enhorabuena, ya que a vosotros se debe el mayor realce de dichas procesiones.

En cuanto a que la procesión se pare cuando uno canta una saeta, si es una costumbre por Andalucía no hay porque reprocharlo. Pero eso de qué en el C.D. Murense uno que cantó cuatro saetas y se hizo cuatro paradas a la procesión, ¿No son demasiadas paradas?. Los organizadores que lo tengan presente en años venideros.

Repito una vez más. La más completa enhorabuena a todo Muro. Y no desmayéis en lo más mínimo. Así lo desea.

Jaime Picó Picó

TEMPS ENRERA

TEMPS ENRERA AMB D. FRANCISCO MULET UNA COMÈDIA A MARIA

Devers l'any 1940 al 43, D. Francisco va fer un acord amb l'amo d'es teatre de Maria de la Salut, per un diumenge vespre, anar a fer una comèdia en 4 actes titulada: «UN VENE-NO» dels Salesians.

Resolguérem que, en lloc de partir en haver sopat, fugir s'horabaixa i sopar a Maria.

Arribàrem quan es sol es ponía. Era un poc prest per sopar. Vàrem anar en es passeig.

Hi havia un floret de polletes que es passejaven, que eren un encant. D'una vintena que eren, als cinc minuts, no hi havia cap comediant que no n'acompanyàs una.

Els jovenets de Maria ho prengueren tort, es possaren gelosos. Sopàrem. I després anàrem al teatre a fer sa comèdia. Hi havia al portal de s'entrada d'es teatre un firaire que venia castanyes (per mala sort nostra).

Abans de començar, es públic feia renou i ja demanava es doblers. A la fi començàrem s'obra. Es primer acte era un poc fluix. Era sa preparació d'ets altres tres.

Es joves, que n'hi havia uns quaranta, es posaren nerviosos. Ja la duien de noltros, perquè havíem acompanyat ses seves al.lotes. Feien renou i començaren a tirar qualche castanya que passava per damunt s'escenari com una bala.

D. Francisco era s'apuntador. Com és natural, estava dins sa copinya. Com que hi havia qualche castanya que feia baix, pegava a sa copinya, que era de metal, resplandia i feia «trinc» i D. Francisco més retgirat que un conill.

Com que això de ses castanyes s'anava incrementant, després d'es segon acte, vengué a s'escenari l'amo d'es teatre. I en Sebastià (Mostel) casat amb na Sebastiana (Monjo) li digué:

- *Veiam, l'amo!. I aquestes castanyes que passen tant brunzent per damunt s'escenari, ¿què és això?*

Li respon:

- *Punyeta, que sou de bons de retgirar. Avui fa quatre diumenges que vengueren es sineuers a fer una comèdia. I hagueren de llevar més d'una carretada de trastos de damunt s'escenari. I voltros per un parell de castanyes ja tremolau.*

Com que no feien cine, perquè sa taquilla no cobria ses despeses i quan feien una comèdia era com una festa de poble, tot el teatre estava ple. I es jovenets volien fer més comèdia abaix de s'escenari, que noltros de damunt. A cada paraula que deiem, si la mos podien rebatre, la mos rebatien.

Hi havia una escena de sa comèdia en què jo estava condemnat a mort. I un capellà vengué a dins sa pressó per aliviar-me, i darrerament me va fer besar un Sant Crist.

Un jove del públic digué, en veu forta:

- *Això pareixen es passos!*

Així com poguérem, acabàrem s'obra.

Com que ses obres d'es Salesians eren bastant sentimentals, hi havia sa costum de fer una obra còmica perquè sa gent se n'anàs un poc alegre a dormir. Però resultà que sa còmica no era fluixa, sinó redefluixa. I en voleu de crits i renou.

Es municipal Serrié, resultava que havia de pareixer que n'afaitava un. I començà amb sa ribelleta i sa brotxa, aigua i sabó, a fer sabonera. I l'ensabonava.

Tant de renou feien, que tirà sa ribelleta i sa brotxa a un recó de s'escenari, i diu: Bona nit!. I varen baixar es teló (sense acabar sa còmica). Com que jo no prenia part en sa còmica i per veure-la vaig anar en es públic, que a sa primera fila hi havia una cadira buida i no podia consentir es final que tenia, pec bot a damunt s'escenari, exposant-me a un calabruix de castanyes i dic:

- *Respectable públic. En vista que sa còmica no ha estat molt d'es vostre gust, vaig a recitar una poesia i si estau un poc atents, sé cert que vos agradarà.*

I vaig pensar de dir «El dos de Mayo», que és una poesia que li podia donar a gargamella plena, amb es fi que amb sa meua veu superar es renou que ells feien. Però ca, me guanyaren de més de la meitat. I vaig sentir D. Francisco que me deia darrera es teló: «Jaume, deixa-los anar, que tu lo que pretens és impossible». I com que vaig trobar que tenia raó, vaig agafar s'estrofa final i pareixia que l'havia dita tota i no havia dit ni la meitat.

Quan estàvem a punt de pujar a s'autocar per fugir, mos volien envestir a s'autocar i es xòfer, que era en Pere Fulano, casat a ca's Pagès, i pegà crit i va dir: «*Veiam, si ni hagí cap que el toqui?*». I s'acoquinaren. Tot d'una que partírem, mos tiraren una ceba mallorquina d'aqueixes que fan es marian-dos, que si no feia un quilo no hi faltava molt i tanta sort que pegà en es brancal de sa finestreta, però si pega a un vidre, mos marquen un gol com unes cases.

Així és que si sentiu dir qualche dia que me perdut, no vengueu a cercar-me a Maria, perquè a Maria no m'hi trobareu.

JAUME PICO

REUNIO DE LA COMISSIO DEL PATRIMONI HISTORICO- ARTISTIC DE MALLORCA

(29-3-1984). El Director General de la Conselleria d'Educació i Cultura, Pere Montaner, com a President de la Comissió del Patrimoni Històric-Artístic de Mallorca, presidí dia 28 de març, al Consolat de Mar, una reunió on han assistit representants dels municipis de la part forana amb conjunts històric-artístics, amb l'objectiu d'eleger-ne el representant a la comissió esmentada, càrrec per el que ha estat nomenat el batle de Valldemossa, Joan Lladó Calafat.

Els assistents a la reunió, -representants dels municipis d'Alcúdia, Banyalbufar, Deià, Algaida, Andratx, Binissalem, Campanet, Escorca, Estellencs, Felanitx, Fornalutx, MURO, Petra, Pollença, Sóller i Valldemossa-, han trasmes als representants de la Conselleria d'Educació i Cultura el desig que es dupliqui el nombre de representants, un per la part de Tramuntana i un altre per la part del Pla, atesa la diferent problemàtica d'aquestes comarques.

(R)

HOMENATGE A UN PINTOR

*Don Joan Miralles Lladó
de Muro és fill il.lustre,
sempre ha estat bon pintor
i du dins ell, aqueixa brusca.*

*Al disposar-se a la tasca
fa volar el seu pinzell
i la figura que plasma
sembla lo vol de l'ocell.*

*Ara ja sols vull dir-li
no més que un altre mot;
molts d'anys puguem subsistir
perquè junts, beguem un glop,
ho desitja en Tofoli;
i amb això, està dit tot.*

Pep Tofoli

Escrit en la nit del 31-3-84, durant el sopar d'homenatge que se li va rendir a l'Hotel Continental Park - Muro.

TRES VEUS PER A UN TEMA

SA CASETA D'ES CAPELLANS: L'ETERNA POLEMICA

El tema de Sa Caseta d'es Capellans està d'eterna actualitat. Enguany degut a una instància de la Comissió de Veïns interessant la connexió domiciliària a la xarxa d'aigua potable existent. L'Ajuntament Ple, en sessió celebrada el dia 15 de desembre del 83, acordà autoritzar la realització de les obres. Posteriorment, no sabem si temporalment o definitivament, s'ha retirat el permís i, com a conseqüència, la discussió ha arribat al carrer. ALGEBELI ha intentat aclarir, dins lo possible, la polèmica i ha cercat a les tres persones que amb més autoritat poden opinar sobre el tema i que representen a les tres parts implicades en el conflicte: FRANCISCO FEMENIAS, President de la Comissió de Veïnats; PEDRO A. SABATER, Farmacèutic Titular; i BARTOMEU SALES, Regidor delegat de la Caseta d'es Capellans. Amb les seves opinions vos deixam.

Com cada any, al lag Ness surt sa serp d'estiu per donar que xerrar als periodistes que es troben sense notícies fresques. Aquí no tenim cap necessitat de cercar ni trespoler ni remoure cap mena d'aigües, perquè en arribar aquest temps tenim, a nivell popular, s'etern problema de sa Caseta d'es Capellans.

Uns anys amb polèmica, els altres silenciosament, aquesta original mancomunitat o grup o llogueret o el que li volgum dir surt dins es temes de conversació de moltes persones, quan no origina algun enfrontament de tipus dialectal, al menys fins ara.

Hem volgut donar a conèixer algunes opinions dins aquest exemplar d'ALGEBELI i aquí, ben recent feta, tenim s'opinió d'una comissió d'es que tenen en ses seves mans es dur a bon terme ses negociacions que hi pugui haver entre aquests ocupants de ses casetes i s'Ajuntament.

Començam una xerrada amigable amb es qui duu sa veu cantant d'es grup, en FRANCISCO FEMENIAS CAIMARRI.

○ ¿Perquè no començam, Francisco, per lo més recent que em puguis contar?

● Te diré: estan encara ben fresques ses conclusions d'ahir vespre (avui estam a 12 de maig). A sa casa de la vila tornàrem tenir una reunió (a sa que, en es final, vaig poder fer venir es batle), on discutírem ses bases que se pretén que firmem i amb ses quals no estam d'acord, com a propietaris. No tenc cap dubte de ses raons que impulsen en es Consistori a fer-les firmar, però per a noltros no és possible, ja que creim tenir uns drets adquirits al llarg de molts d'anys.

○ ¿Quina és sa dificultat que veis més grossa?

● Haver de renunciar a lo que tenim construït, es dia que s'Ajuntament pugui aconseguir tenir permís d'urbanització. Noltros miram es nostres interessos particulars i no tenc ni es més petit dubte que es Consistori mira per aconseguir es bé de tot es poble, quan sigui.

○ Anem un poc enrera, ¿quines realitats heu aconseguit ultimament, aquesta Comissió, que ja fa uns anys que funciona?

● Hem pogut tenir s'electricitat i amb Gesa s'ha instal·lat un transformador amb força suficient. Això ho hem pagat tots es veïnats de Capellans i no hi ha problema, fins ara.

○ ¿Quin és es problema avui?

● S'aigua. Tenim allà uns punts d'arribada d'aigua, de sa que va a Ca'n Picafort. Hem d'anar a cercar-la cada un de noltros, i no obstant, la tenim que passa davant es portal. Sols falta poder fer s'acometida i entrar-la dins cada casa. Aquests punts beneficien directament a uns quants més que als altres, just p'es fet de sa proximitat, però per res més. Aquesta Comissió de veïnats ha lluitat i pareixia que havíem lograt arribar al fons de sa qüestió.

Ja reunides ses firmes i es consentiment de tots, vaig entregar una carta a s'Ajuntament demanant aquestes connexions, pagant, naturalment, cada un sa part corresponent. Es va dur a un Ple. Es resultat de ses votacions, després de discutir tot quan hi havia per discutir va esser: TRES no; TRES sí (condicionats a posteriors informes de Sanitat); i SET sí. Per tant: majoria absoluta, i notificació immediata donant aquest resultat.

Immediatament es convocà reunió i se donà a conèixer sa decisió d'es Ple. Tot això, amb senzillesa i sense cap classe de mala intenció, dóna peu a creure que ja teníem es permís corresponent. O així m'ho va fer creure sa meua petita idea de lo que és un acord de Ple.

Continuam amb s'eufòria d'es sí. Càlculs ja fets seriosament. Hem de gastar uns 2.800.000 pessetes. Com que tenim un fons en depòsit, sols haurem de desembutxacar unes 4.000 pts. per cada una de ses 137 casetes. Demanam pressupostos a alguns interessats. Es més baix és MUROLUX i concretam amb aqueixa entitat formes de pagar i dates per tenir-ho acabat. Donam 500.000 ptes. (firmam jo i en Sales, regidor, per tant no hi ha res fet d'amagat) i ets altres pagaments s'hauran de fer a mesura que vagin fent-se ses obres.

○ ¿Què passa ara? ¿Perquè no se fan aquestes obres?

● Per part de Sanitat hi va haver s'informe que pareix que mancava per donar permís d'obra. Aquest informe ha estat negatiu, és a dir, no es pot donar permís. I no hi ha permís.

○ ¿Això ha estat un malentès?

● Jo crec que sí. No pens que ningú ho hagi fet amb mala intenció. Crec que ha estat una fallida, sense mala fe.

○ Conseqüència de tot això, ¿com està ara sa situació?

● No està res tancat al diàleg. Tenim ses bases que ja t'he dit que no podem firmar i pens que podem presentar una contraoferta per arribar a un punt d'igualtat en es punts conflictius. Noltros defensem lo que creim que són uns drets adquirits.

○ ¿Penses que si avui hi ha 137 casetes no hi pot haver sa que fa 138? ¿Que hi ha gent que també se sent perjudicada?

● Clar que ho pens. Es que fa 138 té es mateixos drets que aquests 137 primers, però aquesta situació està creada des de fa anys. Noltros no podem ni sabem arreglar-la. No sé quina solució hi pot haver, però veig que és molt difícil.

○ ¿Com funciona aquesta Comissió vostra?

● Quan, per exemple, hi ha qualcú que necessita fer alguna obra de reparació, ens dóna a noltros, sa Comissió, sa sollicitud, sa qual té es nostre informe, que translladam a s'Ajuntament. Aquest té sempre sa darrera paraula, i segons es nostre informe o en contra d'ell, dóna o no dóna es permís. Darrerament, hi ha unes obres que s'han de tomar per no haver seguit es propietari ses normes que pertoca. Noltros informarem que no s'havien de fer unes determinades obres. S'Ajuntament també va estar d'acord amb es nostre criteri i va denegar es permís. Es propietari va fer cas omís de sa denegació, va continuar es treballs, i ara té vuit dies per tomar o que li tomin, i a més haurà de córrer amb ses despeses ocasionades.

TRES VEUS PER A UN TEMA

Per tant, sa Comissió informa, no decideix.

○ ¿Veus un futur amb esperança?

● No sé que dir-te. Jo dessig un futur en què tots es veïns puguin tenir es mateixos beneficis. No sé com, però així ho vull jo.

Sa gent està intranquila. Cada any tenim es mateixos maldecaps. Quan s'acabi s'estiu no hi pensarem fins l'any que ve.

○ ¿Què veus més necessitat d'una solució immediata?

● Tal vegada diria fer fosses assèptiques a totes ses casetes. Tenim boques d'aigua p'ets incendis que, així sí que fa por. Tota la resta, més o menys arreglat, pot ésser vàlid per passar un altre any.

Hem estat xerrant quasi una hora. Davant noltros, sa televisió dóna es premi «gordo». Cap d'es qui som aquí el jugava. Pensam que pot ésser qüestió de sort i paciència. Però es solucionar aquest problema que ens ha tengut asseguts amb una xerada amigable, no ha de ser qüestió de sort: hem de lluitar-la, a sa solució, entre tots.

Sebastià Roca

D. PEDRO ANTONIO SABATER TORRANDELL, 65

años, Farmacéutico Titular de Muro, es persona de reconocida valía profesional y de una sinceridad contundente en sus afirmaciones.

Consideramos que sus opiniones pueden ser clarificadoras sobre el tema de actualidad, que nunca ha perdido por sus especiales circunstancias: «Ses Casetes de Capellans».

A nuestro deseo de que conteste a unas cuantas preguntas relacionadas especialmente con el aspecto sanitario del caserío de «Capellans», nos dice:

● Mira, mi obligación como Inspector Farmacéutico Municipal es vigilar e informar oficialmente de acuerdo con mis atribuciones sanitarias. Debo ser consecuente con mi responsabilidad de Técnico, no soy un ejecutivo, por tanto mis opiniones debo limitarlas al aspecto profesional. Si te interesa para publicar, ahí tienes una copia del informe sanitario que extendí para el Ayuntamiento, a petición del mismo.

Naturalmente nos interesa el documento y lo reproducimos íntegramente, a continuación:

«Correspondiendo a su petición de un informe sanitario sobre la instalación de agua corriente en las casetas ubicadas en la playa de Muro denominada «Casetas des Capellans» y en evitación de responsabilidades en que pudiera incurrir esta Inspección Farmacéutica Municipal es mi obligación poner en su conocimiento los siguientes puntos:

Con anterioridad a la presentación al Pleno de esta Corporación de la resolución citada era a todas luces primordial recabar un informe técnico a la Junta de Sanidad Local de la cual es Vd. Presidente Sr. Alcalde.

Sería del todo un acto irresponsable llevar a término la instalación dicha toda vez que no existe ninguna infraestructura sanitaria de ningún tipo y dada la condición de permeabilidad del terreno las filtraciones serán absurdamente voluminosas (comprobadas actualmente) lo que implicaría un gravísimo riesgo de contaminación bacteriana que llegaría inclusive a la misma playa dando origen a enfermedades de tipo hídrico con la consabida gravedad que ello implica.

Podría aducir otras numerosas consideraciones que se saldrían del escueto informe sanitario.

Por lo tanto declinando toda responsabilidad en que pudiera incurrir esta I.F.M. pongo en su conocimiento que este mismo informe será comunicado a la D.P.S. y a la Conselleria de Sanidad para que obren en consecuencia.

Lo que pongo en su conocimiento a los efectos oportunos. Dios guarde a Vd. muchos años.

Muro, a 20 de Febrero de 1984.

Firmado: Pedro A. Sabater.»

Intentamos que amplie este informe, a lo que se muestra reacio, pese a nuestra insistencia, si bien añade:

● Mi opinión profesional sobre este tema la he venido dando repetidas veces cuando se me ha pedido oficialmente. Aquí tengo la copia de otro informe que emití para la Conselleria de Sanidad en Agosto del 81.

Por su interés, también lo reproducimos:

«En contestación a la circular del 14.07.81, debo poner en conocimiento de esta Conselleria de Sanidad que en esta misma fecha se aprobó por el pleno del Ayuntamiento de esta localidad, la instalación de seis bocas de agua procedente de «Son San Joan» en el bloque de chabolas del campamento denominada «Caseta de Capellans» (135 en total y algunas con pretensiones).

Al no existir ninguna clase de infraestructura sanitaria (los waters son simples hoyos en la arena y además a corta distancia existen pozos de filtraciones muy superficiales) el uso indiscriminado de esta agua hará aumentar el número de filtraciones contaminantes rápidamente hacia la playa, con el consiguiente riesgo, de las enfermedades de origen hídrico, posibilidad notificada e inspeccionada otras veces por la anteriormente llamada Jefatura de Sanidad.

Por lo tanto declinando la responsabilidad a que hubiera lugar, toda vez que no se ha pedido informe técnico sanitario previo a la Junta de Sanidad Local no reunida desde tiempos pretéritos.

Lo que pongo en su conocimiento a los efectos oportunos. Muro, a 24 de Agosto de 1981.

El Inspector Farmacéutico Municipal.»

Nuevamente intentamos que nos amplie en algo sus opiniones y entonces nos remite a unas declaraciones que hizo en agosto de 1962 a nuestro periódico en su primera época, respondiendo a una encuesta que hacíamos entonces sobre la posible urbanización de «Sa Caseta d'es Capellans».

Como nos parecen muy interesantes y a nuestro criterio no han perdido ni un ápice de actualidad, nos permitimos reproducir parte de la entrevista, de cuyas respuestas puede deducirse una visión clara del problema que hoy después de casi 22 años, es totalmente válida y aplicable, a nuestro entender.

1ª) Las circunstancias actuales de los terrenos y construcciones existentes, objeto de nuestras preguntas, ¿cree que son lo más adecuado para la época y tiempo de hoy?

Son totalmente inadecuados e impropios de la época actual.

2ª) ¿Por qué y en qué aspectos?

En el aspecto urbanístico por su abigarrada y desordenada distribución hacen que su aspecto parezca lo más indicado para llamar la atención, (la desfavorable atención), sobre los turistas que nos visitan que admiran el género típico interpretado desgraciadamente a su modo y manera.

En el aspecto higiénico sanitario huelgan los comentarios, el total desconocimiento por parte de los no iniciados en la materia, de los medios de propagación de un sin número de enfermedades hace que puedan subsistir llamémosle aglomeraciones como la que nos ocupa.

TRES VEUS PER A UN TEMA

BARTOMEU SALAS ORFILA, 28 anys, conrador, regidor per AP, representant del Consistori a la Comissió de la Caseta d'es Capellans.

o Quina postura pren l'Ajuntament davant el problema de l'aigua de la Caseta d'es Capellans?

• Sa postura que pren s'Ajuntament davant sa problemàtica de s'aigua de Capellans és una postura difícil de prendre, en un principi; primerament perquè sa cosa està que bull i en segona perquè se'ns ha plantejat es problema de sa legalitat o illegalitat d'aquest assumpte. Hi ha uns informes desfavorables per part d'uns facultatius de Muro i s'Ajuntament vol estudiar aquest tema en profunditat, abans de prendre cap determinació.

o És necessari l'informe tècnic sanitari perquè l'Ajuntament aprovi la concessió de l'aigua corrent?

• Aquesta pregunta no te la puc contestar exactament ja que crec que ses persones més indicades per contestar són es tècnics que s'Ajuntament té que primerament ens han d'informar en es regidors perquè poguem decidir lo que creguem més just.

o Deu saber que hi ha bastants de veïns que han depositat unes 14.000 pts. per tenir l'acometida. Si no se fes, ¿qui seria el perjudicat: l'Ajuntament, els depositaris o l'empresa que té tot el material a punt per emprendre aquesta tasca?

• S'aigua no està descartada ni molt menys, però una cosa vull que quedi clara: en cas de no posar-se s'aigua aquests doblers que han depositat aquests veïnats se'ls hi tornaran. Aprofit per dir que algunes persones s'han passat en comentaris. No és una quantitat per arruïnar a cap família. Referent a s'empresa MUROLUX ho haurem d'estudiar i anar a unes negociacions que siguin favorables ja que crec que, a part d'es material, li podran donar sortida per altres obres, però de totes formes és un tema a negociar i de cap manera voldria que aquesta empresa sortís perjudicada.

o Tenc entès que vostè té una caseta a Capellans, ¿està a favor o en contra de la canalització de l'aigua?

• Lo que ha de quedar clar és que jo no tenc cap caseta a Capellans; es qui en té una és mon pare i jo com a fill, igualment que els altres meus germans, anam de tant en quant per allà. De totes formes vull puntualitzar que som partidari de què s'instali sa canalització de s'aigua a Capellans i això mateix vaig dir quan se va tractar aquest assumpte a s'Ajuntament.

o Aprofitant que estam xerrant d'aquest tema, ¿sap vostè si se donarà llum verda per part de la Comunitat Autònoma a l'ampliació i a la construcció de més casetes?

• Això està lligat en es Pla General i fins que no estigui aprovat està a l'aire. Intentam aconseguir uns metres, però ja dic, s'ha aconseguit poc dins aquest terreny.

o Sap si l'Ajuntament de Muro té cap pre-estudi fet per concedir casetes als mursers. ¿Quin seria el criteri que se seguiria?

• No ho sé, però lo que sí és cert és que fins que no se sàpiga si concediran o no terreny i quina quantitat de terreny, és mal de fer donar solucions; una cosa va molt lligada a s'altra.

o Si no hi ha ampliació, ¿les casetes ja existents es poden considerar com a propietat dels usuaris d'una forma definitiva?

• Ses casetes ja existents no se poden considerar propietat d'es usuaris, però vull dir que algunes d'elles tenen uns drets adquirits de més de cinquanta anys enrera, són uns drets jurídics que no vull adentar-m'hi, que si arribàs es cas de debatre-ho, es juristes tendrien sa paraula.

o Vol afegir alguna cosa més que consideri d'interès per als nostres lectors?

• Respecte en aquest tema no tenc res més a dir, només que sa gent compregui que estam fent es màxim que podem i que és un tema delicat, i esperar que hi hagi una solució favorable o desfavorable i que d'aquest impàs se n'ha de sortir.

o I acabam donant les gràcies al Sr. Sales per l'amabilitat de contestar aquesta entrevista.

Joan Petro

Finalmente le rogamos que conteste a una última pregunta para completar esta información, que si bien es muy valiosa adolece de espontaneidad, a lo cual accede por pura cortesía. Es ésta:

o Actualmente disfrutan de una caseta en «Capellans» unas 140 familias, o sea, un diez por ciento aproximado de las familias mureras, ¿Qué razonamiento le sugiere esta circunstancia?

• Considero que toda familia murera tiene derecho a disfrutar de un patrimonio municipal que nos pertenece a todos por igual. Esto no deberían haberlo olvidado las autoridades locales que han estado al frente del municipio, desde que se permitió la ocupación de aquellos bellos parajes por unos pocos, entre los cuales es sabido hay un alto porcentaje de no-mureros. Pienso que esta es un contencioso a resolver ya, satisfactoriamente.

Agradecemos al Sr. Sabater su valiosa aportación al tema que nos ocupa y comprendemos muy bien sus reservas sobre el particular.

J.J.R.

PUB CAPRI

Avda. J. Trías - Galerías Sta. Eulalia
Tfno. 52 77 22
CA'N PICAFORT

Ambiente selecto

L'ARC DE SANT MARTI

SEÑALES DE TRAFICO

La calle Obispo Albertí es muy estrecha y por ello el tráfico rodado de vehículos causa continuos problemas. Los camiones tienen dificultades para circular sin producir destrozos o peligro a los peatones.

Antes había una señal que prohibía el paso de camiones, que fue cambiada por otra que no permitía circular a vehículos con más de 10 Tm. de peso total. Dicha prohibición se cambió nuevamente por la que reproduce la fotografía de Romàntic, que indica no permitir el paso a camiones con más de diez metros de largo.

Los vecinos opinan, pensamos que con razón, que por esta calle no deberían circular camiones o tractores cuya altura o anchura constituya un peligro, por tanto solicitan una reconsideración del tema.

En la foto se aprecia claramente como quedó un letrero situado a unos cuatro metros de altura que un camión rozó. También hace poco otro camión golpeó el balcón situado sobre Seguros La Paternal. Estamos seguros que el Concejal Delegado de Circulación tomará buena nota del problema.

D. EDUARDO MARTINEZ-PIÑEIRO, NOTARIO

Acaba de celebrar sus bodas de plata como notario ejerciendo en Mallorca, el titular de la notaría de Muro, D. Eduardo Martínez-Piñeiro.

La personalidad del Sr. Martínez-Piñeiro y su enorme valía entre los profesionales del Derecho en Baleares es reconocida a todos los niveles y naturalmente en Muro, donde se le aprecia.

Notario de Muro, Presidente de la Comisión de Cultura del Colegio Notarial de Baleares, Profesor de Derecho Civil en la Universidad de Palma, Vocal de la Comisión de Juristas de Derecho Balear, conferenciante, estudioso del Derecho Balear, deportista, ... son atributos más que suficientes que definen a una persona vital y plenamente entregada a su profesión y convivencia social.

Con motivo de estos 25 años de ejercer en Mallorca, el Colegio Oficial de Notarios de Baleares celebró, días pasados, unos actos de homenaje a éste su colegiado que bien los merecía.

ALGEBELI, con el pueblo de Muro, se congratula de los éxitos de «su Notario» y le felicita cordialmente en esta efemérides, con el deseo de que permanezca por muchos otros años en Muro y Mallorca.

ARIES

Foto Romàntic

SABA

ULTRACOLOR SLE 27-3

UN TELEVISOR DISEÑADO PARA LOS MAS EXIGENTES

Exclusiva en MURO:

JAUME MISSA

REPORTAJES VIDEO - BODAS Y COMUNIONES
REPARACION DE TELEVISORES - VIDEOS
Y TODA CLASE DE ELECTRODOMESTICOS

A. Cánovas, 63 - Tel. 53 73 94 - MURO

SOR VICTORIA

Su modestia y humildad han impedido que pudiéramos publicar una entrevista con SOR VICTORIA, Hermana Franciscana, toda la vida dedicada a la enseñanza de los pequeños. Quede constancia de nuestro deseo y admiración por su trabajo eficaz y positivo.

L'ARC DE SANT MARTI

JAUME TOMAS SELECCIONAT PEL MUNDIAL

Foto T. Monserrat

Al moment de redactar aquestes línies tenim a davant un telegrama del Secretari de la Federació Espanyola de Ciclisme, comunicant al corredor murè JAUME TOMAS, la seva selecció per a prendre part a la concentració de Saragossa, els dies 13 al 19 d'aquest mes. Aquesta concentració és una preselecció de ciclistes de cara al Mundial de Ciclisme. Juntament amb Tomàs, també han estat convocats dos corredors més del MARRATXI-MURENSE: Tolo Munar i Josep Juan.

La selecció arriba després de la seva exitosa participació a la Volta a Mallorca, on va aconseguir el 5^è lloc de la classificació general, a més del tercer lloc de la regularitat, tercer dels esprints especials i primer juvenil, balanç que, en el seu primer any de participació, és absolutament positiu. Per altra banda, el Marratxi-Murense, va guanyar per equips.

Aquestes foren les classificacions a les distintes etapes disputades per Jaume Tomàs:

1^a.- 4^è (contrarrelotge) 2^a.- 7^è 3^a.- 4^è 4^a.-
12^è 5^a.- 5^è 6^a.- 2^{on}.

Amb anterioritat a la disputa de la Volta a Mallorca, participà a la Pasqua d'Ariany quedant classificat en segon lloc. Enhorabona i que continuïn els èxits.

UNION PREVISORA, S. A.

Compañía de Seguros

SUCURSAL EN MURO

San Juan, 65

*Cualquier seguro en las mejores
condiciones, lo encontrará en:*

Unión Previsora S.A.
Compañía de Seguros

*Juan Sabater Molinas
Juan Moranta Balaguer*

CHARLA SOBRE EL REUMA

El pasado día 14 de abril tuvo lugar en el Fomento de Cultura Murense, ante numeroso público, una interesante charla sobre ENFERMEDADES REUMATICAS Y SU POSIBLE PREVENCIÓN, a cargo del Dr. D. Miguel Llabrés-Jaume, médico-reumatólogo.

El Dr. Llabrés empezó el coloquio aludiendo al mensaje pronunciado, meses atrás, por el Director General de la O.M.S. (Organización Mundial de la Salud), Dr. Halfdan T. Mahler en el cual señalaba la responsabilidad que tenían los gobiernos sobre la salud de los individuos, la labor educativa como deber de todos los que saben ayudar, y terminaba declarando, entre otras cosas, que para la educación sanitaria eran indispensables el interés y la comunicación. A continuación, el Dr. Llabrés, se refirió a que en toda sociedad moderna, son fundamentales los servicios personales de salud pública, que ayudan al individuo a **mantener y mejorar** su bienestar físico, psíquico y social. Y dijo: «Son **DERECHOS** de los ciudadanos **plenamente adquiridos**. Es **DEBER** del Estado promover una política de salud, promocionarla y divulgarla. Y es **OBLIGACION** del médico cooperar con el Estado para que esta promoción y divulgación llegue al ciudadano de una forma tan clara que la pueda comprender».

Después pasó a exponer de una forma sencilla y simple las principales enfermedades reumáticas, así como las causas que las producen, sus principales manifestaciones, su posible evolución y su prevención o profilaxis. Dió a conocer una serie de consejos prácticos de gran interés, que agradaron en gran manera al público presente. La charla acabó con un apartado de preguntas en las que se puso de manifiesto la gran expectación y curiosidad con que fue seguido el tema. Ello nos indica, bien a las claras, que reuniones como estas deberían efectuarse más a menudo.

Desde estas páginas damos las gracias al Dr. D. Miguel Llabrés por la deferencia que ha tenido con el pueblo de Muro, esperando verlo nuevamente entre todos nosotros.

L'ARC DE SANT MARTÍ

BRILLANTEZ Y RECOGIMIENTO EN LOS DESFILES PROCESIONALES

Muro vivió intensamente las celebraciones de la pasada Semana Santa, semana cumbre del calendario litúrgico, en que la Iglesia conmemora la pasión, muerte y resurrección de Jesucristo.

Todos los oficios religiosos, siempre con la participación del coro parroquial, se vieron muy concurridos. A todas las familias de nuestro pueblo, la Parroquia hizo llegar un programa con el detalle de los actos a celebrar y horario de los mismos.

Las celebraciones dieron comienzo el pasado día 15 de abril «Diumenge del Ram», con el templo parroquial abarrotado de fieles, se procedió a la bendición de los típicos ramos de olivo, y seguidamente misa de primeras comuniones. El Jueves Santo, se celebró una solemnísimas misa de la Cena del Señor, con una profunda homilía sobre el último mandamiento del Salvador «Amaos los unos a los otros», que pronunció nuestro párroco el Rdo. D., Bartolomé Mateu Coll, y procesión eucarística al Monumento o «casa santa». El Viernes Santo, lectura de la Palabra, plegarias, adoración de la cruz y comunión. Igualmente concurridos se vieron la Vigilia Pascual, con bendición del fuego, agua, cirio pascual y bautismo de un niño y dos niñas; y el Oficio Mayor del día de «Pasqua», con la posterior «Processó de l'«encuentro»».

Capítulo aparte de la Semana Santa del 84 de Muro, merecen las procesiones del Jueves y Viernes Santos.

Foto Gamundi

“SA PLACETA DE CA'N PALAU”, PAVIMENTADA

Hace unas semanas nuestro diligente colaborador gráfico ROMANTIC, tomó esta instantánea mientras se estaba pavimentando con aglomerado asfáltico la Plaza de Sant Martí. Una necesidad más cubierta con esta mejora que ha llegado a buena hora. También fueron aglomerados a continuación las calles Santos Apóstoles, Ramón Llull, General Barceló, Verdad, Mercado y San Fernando.

Aún quedan bastantes vías urbanas que necesitan un buen arreglo de su pavimento deteriorado. ¡Todo se andará!

El gran número de penitentes, más de quinientos; una nueva cofradía, la del Colegio Parroquial de San Francisco de Asís; la asistencia de las asociaciones culturales y recreativas de nuestro pueblo, así como del Magnífico Ayuntamiento; la iluminación de las calles a base de luz eléctrica y «festers»; el canto de saetas, por peninsulares aquí residentes; y la compostura y silencio que se observó en todo momento; hizo que las procesiones de Samana Santa de este año, revistieran una singular brillantez.

El orden de la procesión era el siguiente: Tres centuriones romanos montados a caballo; Santo Cristo, valiosa talla, que preside el Altar Mayor, antes en el Coro; Hombres de la Asociación Murense de la Tercera Edad; Paso Viviente: Jesús atado a la columna; Penitentes Verdes, con la Dolorosa; Sociedades Círculo Recreativo y Fomento de Cultura; Cofradía de San Juan Bautista con su paso; Cooperativa Agrícola, Cámara Agraria y Sociedad de Albañiles «MASA», con el paso «Jesús con la cruz a cuestas»; Penitentes de San Francisco de Asís con su paso: San Francisco y el Beato Gaspar de Bono; Nuestra Señora de la Soledad, con sus damas de honor, otra novedad en las procesiones de este año; Magnífico Ayuntamiento; Penitentes negros con su paso del descendimiento; «Crist de la Sang» (Jueves Santo) y «Cristo en el lecho mortuario» (Viernes Santo); y cerraba el cortejo, la Banda de Música Unión Artística Murense.

El domingo de Resurrección, tuvo lugar después de la Misa Mayor, la tradicional procesión de «l'«encuentro»», en la que la Virgen María, sale en busca de su Hijo Resucitado. En la Plaza Mayor, bajo un sol primaveral, ante los ojos embozados de los niños y la sonrisa complacida de los mayores, a los acordes de la Banda de Música, «es poble content de Muro», contempló un año más el espectáculo de «ses tres reverencies o capades».

AVERIA

Una avería en el magnífico «cerebro» de la Imprenta Muro que realiza toda el trabajo de composición de nuestro periódico, ha retrasado en unos días la salida del mismo. Sirva pues esta nota de disculpa para los impacientes.

Foto Romàntic

L'ARC DE SANT MARTI

SANT VICENÇ FERRER: EL MIRACLE DE LA FESTA

Sant Vicenç Ferrer / treia aigo amb un paner / i no en vessava cap gota. Així comença una vella cançó desbaratada, incidint amb senzillesa i gràcia en les virtuts miraculoses del sant valencià. I de miracle es pot qualificar el resorgiment espectacular de la romeria a la capella de la "Bassa Ferrera" que, com cada any, es celebra el dilluns de Pasqua. I no s'ha de considerar la revitalització de la festa de Sant Vicenç com un fet aïllat, sinó dins l'auge global de les festes populars, que estan assolint una brillantor i un grau de participació popular inusitats.

El caràcter lúdic de la festa i la identificació del poble amb els actes, les cerimònies, les danses, les músiques, els gestos i els jocs que la conformen, han estat el bessó que ha motivat l'embranchida de les festes locals. Des de les màgiques i solsticials de Sant Joan a la fira de Sant Francesc, passant per la ingenuïtat infantil dels Reis d'orient, els rituals ancestrals del foc i l'aigua de Sant Antoni, la disbauxa disfressada de Carnaval, els rites i la imaginària de Setmana Santa i el contacte primaveral amb la natura per Sant Vicenç, el poble ha estat el verdader protagonista de la festa i els espectadors actius i participatius.

Però, al costat d'això, ens hem trobat amb entitats entusiastes i imaginatives, que han sabut actuar de motors impulsors, de catalitzadors dels desitjos populars. Començant per l'Ajuntament i acabant per qualsevol de les associacions locals.

En el cas de Sant Vicenç, l'esforç organitzatiu va córrer a càrrec de l'Associació de Pares del Col·legi Sant Francesc d'Asís, amb el recolzament de l'Ajuntament. I tot funcionà a la perfecció, fins i tot es compliren els horaris.

L'ANGEL DE L'APOCALIPSI

Amb aquest títol ha publicat la Corporació Municipal un breu treball de Pep Llinars Martorell i la seva esposa Margalida M^a. Roca Balaguer, dedicat a la presència de Sant Vicenç Ferrer a Mallorca, amb motiu de la festa que es dedica cada any el dilluns de Pasqua, amb una romeria a la Capella de l'Oratori de Sant Vicenç, dins el terme murer, que enguany s'ha volgut revitalitzar i s'ha aconseguit amb un èxit de participació extraordinari, com es conta en un altre apartat d'aquest periòdic.

El treball publicat per l'Ajuntament ens pareix correcte i presentat oportunament, si bé tal vegada es podia haver aprofitat l'ocasió de profunditzar un poc més damunt la presència del Sant a Muro i les seves vivències amb els murers, sense que aquest incís vulgui ésser una crítica desmereixedora dels mèrits de la publicació per la qual donam l'enhorabona a l'Ajuntament pel patrocini i als autors per la seva feina literària.

Que no sigui la darrera!

Julio

Foto Romàntic

Els més vitalistes partiren, a les 10 del matí, de la Plaça Major. Una vegada a l'oratori, D. Bartomeu Mateu oficià una missa en honor del sant. I a continuació, mentre la llenya començava a donar tebior als calderons, el Grup de Teatre CUCORBA -a dalt de la tarima- i els joves del Club d'Esplai SARAU I BAUXA -barrejats amb els nins i les nines- enfilaren cançó rera cançó, dansa rera dansa, per espai de dues hores, aconseguint, una altra vegada, que petits i grans es fessin la música i la festa seves. Els més assedegats es pogueren assaciar amb els refrescs que regalava la Pepsi-Cola.

Mentrestant, vint-i-sis paelles anaven agafant forma, color i aroma, a l'espera del jurat. Els guanyadors foren MARGALIDA TORTELL, a la paella millor presentada, i ROSA RAMIS, a la de millor gust. Però, al marge dels premis, el que interessa és que les paelles foren excusa per posar les cames davall la taula mentre el sol esplèndid encalentia les pells i el vi els budells. Assaborir la natura, compartir el menjar i la conversa bullanguera, són petits plaers que s'haurien de disfrutar més sovint.

I per acabar la festa, les admirables agrupacions AIRE MURER i REVETLA D'ALGEBELI -sempre presents allà on hi ha festa- engrescaren a la gent, convidant-la a moure brassos i cames: una per la dreta / s'altra a s'enrevés...

Encara amb claror, els murers enfilaven el turó de la vila, satisfets i una mica més solidaris.

Francesc Agulló

Foto Gamundi

L'ARC DE SANT MARTI

EXIT MURER AL II CERTAMEN DE TEATRE ESCOLAR

Dos murers, FRANCESC AGUILO I TOFOL SASTRE, han aconseguit un important èxit al II Certamen de Teatre Escolar a Balears, organitzat per la Conselleria d'Educació i Cultura de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Entre el 7 i el 10 de Maig es celebrà al Teatre Principal, de Palma, la fase final a la qual accedien 4 Instituts: tres mallorquins i un menorquí. I el primer premi fou per l'Institut Ramon Llull amb l'obra «La Comèdia de l'Olla» de Plaute. Francesc Aguiló, Coordinador del nostre periòdic i membre del Grup de Teatre Cucurba, és el Director de la comèdia i Tòfol Sastre pintà els decorats i el vestuari. Al premi obtingut hi afegim la nostra enhorabona.

LA CALLE LIBERTAT

Confiamos que las manifestaciones del Concejal Sr. de Arriba, a nuestro periódico, sobre la inmediatez de una solución urbana -la alineación del tramo c/. Gral. Franco-c/. Santa Ana-, no sufra las demoras tan repetidas desde la primera intención en 1925, para que esta necesaria reforma vial sea una realidad en 1984.

FESTA DE SANT ISIDRE

Foto Gamundi

El dia de «Sant Francisquet», la Cooperativa Agrícola Murera i la Cambra Agrària Local, venen celebrant d'una manera simbòlica la festivitat del seu patró, Sant Isidre Llaurador. Presidents i socis d'aquestes dues institucions presidiren la Missa que es celebrà a l'Església del Convent amb gran solemnitat i assistència nombrosa, flanquejats per un grup de nins amb el vestit de pagès portant distints fruits i productes del camp per oferir-los al seu Patró. Després, als locals de la Cooperativa es va oferir un aperitiu als assistents.

FESTA DE SANT FRANCESC

El diumenge que precedeix a la festivitat de Pasqua, anomenat «Diumenge de l'Àngel», Muro va celebrar la festa de Sant Francesc, una festa que enguany va reviuire l'antic esplendor d'abans i que anava en decadència d'any en any. Va néixer amb noves forces, idees i sobretot il·lusió per part de l'Ajuntament i entitats locals que col·laboraren, aconseguint una revitalització desitjada i necessària pel poble, ja que mantenir les tradicions i costums antigues de qualsevol vila, enalteix als qui l'habiten.

La vigília de la festa va tenir lloc la típica «baixada del conill», i això, unit a l'exhibició de focs artificials a càrrec del pirotècnic Jordà, va fer que a la Plaça de l'Ex-Convent, si congregàs un nombrós públic, àvid també d'esperit de participació i d'aires de festa. Al capvespre, Revetla d'Algebelí, amb vestits de gala, ballaren al Claustre del Convent. El diumenge es celebrà una missa solemne en honor del Sant, a l'església del Convent, molt concorrida i amb assistència de les autoritats locals i la nota alegre d'un públic infantil amb el vestit típic nostre portant ofrenes al Sant. Després es va inaugurar el mercat d'animals i la mostra de vehicles. A l'horabaixa estava previst un concert de música per la Banda de Muro, però va ésser interromput per la pluja, lo que va restar brillantor al final de la festa.

De tots els actes que s'organitzaren cal destacar, en primer lloc, la Mostra d'animals ubicat al Mercat, novetat aplaudida i que Muro celebrava ja antany. Hi havia exemplars magnífics de bèsties, cavalls de carreres, ovelles (una d'elles de 97 kg. propietat de Jaume Seguí Serra), i una interessantíssima i nombrosa de cans, organitzada per la Societat de Caçadors locals «Sa Becada». En segon lloc, l'exposició de maquinària agrícola i industrial, de cotxes i camions, motos i bicicletes que, en conjunt, oferiren un semblant de fira important i que ocupà la totalitat del carrer General Franco. Estigueren presents quasi totes les marques de vehicles nacionals exhibint els seus models de producció.

Enhorabona a tots els qui, d'una manera o l'altra, ajudaren a realitzar aquesta fira, al públic per la seva assistència i el desig de què tenguí continuïtat en futurs anys, amb més esplendor, si hi cap, encara.

Maria Pascual

Foto Gamundi

L'ARC DE SANT MARTI

LES FESTES DE SANT JOAN

Sant Joan s'apropa. Des de fa bastantes setmanes, la Comissió de Festes de l'Ajuntament està treballant amb il·lusió per tirar endavant un programa que, com a mínim, resulti tan brillant i amb un nivell de participació tan elevat com el de l'any 83. S'han convocat altra volta, seguint un costum encertat, a les entitats locals perquè col·laborin aportant idees i organitzant actes. Posats en contacte amb el President de la Comissió, D. Onofre Plover, podem avançar el bessó del Programa de Festes d'enguany, encara que algun dels actes pot sofrir modificacions abans de la publicació del Programa definitiu.

Així, pel dia 20, s'ha organitzat un concert que es celebrarà a la Plaça de Toros o al Camp de Futbol (s'està negociant, encara), i que, sens dubte, congregarà a tota la joventut murera i a bona part de la mallorquina. Com a figura estelar actuarà RADIO FUTURA, i l'acompanyaran PISTONES ("El pistolero"), PEPPONE i PEOR IMPOSSIBLE.

I dels joves als nins. Festa gran el dijous 21, dia del Corpus, amb l'actuació de TERESA RABAL, amb les seves cançons i els seus ninots, prou coneguts per les seves actuacions a TVE.

Pel vespre, TOMEU PENYA repetirà visita i ens cantarà les cançons del seu darrer disc, que està aconseguint un èxit important, amb la particularitat de què anirà acompanyat de JOAN BIBILONI, qui, indubtablement, enriqueix moltíssim el recital amb la seva sabiduria musical. El tercer músic serà TONI MORLA, la qualitat del qual ve avalada, a més de per la seva llarga trajectòria, pels seus darrers treballs: la musicació de poemes de Costa i Llobera i el seu LP «Idò». Tres músics mallorquins que canten en mallorquí i que triuflen a Mallorca.

El dia 22, divendres -festa local-, les carreres de bicicletes, amb la presència dels corredors locals, JAUME TOMAS i MIQUEL A. CIRER, integrants d'un triomfant equip: el MARRATXI-MURENSE.

I pel vespre, el II GRAN GINKAMA POPULAR. Després de l'èxit de l'any passat es repetirà l'experiència, seguint el mateix esquema: equips de 4 persones -2 homes i 2 dones-, majors de 18 anys, finalitzant el plaç d'inscripció dia 19 de juny.

També el divendres s'inaugurarà l'exposició de PLANTES i PRODUCTES DEL CAMP, que tan bona acollida tengué l'any 83.

Pel dissabte, dia 23, està previst el Festival de Varietats. PEPE DA ROSA serà l'humorista que enguany ens contarà les seves gràcies. Actuarà també FRED DENVER, il·lusionista, el BALLET ESPAÑOL DE CONCHITA DEL MAR i, quasi amb tota probabilitat, LA PEQUEÑA COMPAÑIA.

Si les negociacions arriben a bon port, el dia de Sant Joan es celebrarà la CORRIDA DE TOROS. Encara no se coneix el cartell però, si es fa, seran toreros amb la qualificació de primeres figures.

I tancarà les festes el Grup de Teatre CUCORBA, amb el seu darrer espectacle «El Corsari de l'illa dels Conills».

Evidentment, queden un bon grapat d'actes que no relacionam i que acabaran de donar forma i contingut al programa, el qual serà publicat íntegrament a les pàgines centrals del pròxim ALGEBELI.

Volem transmetre, finalment, la invitació de l'Ajuntament, a tots els murers a participar activament de la festa amb el desig de què el programa resulti del gust de tothom.

Francesc Aguiló

SA CREU DELS JUEUS

Pese a nuestra información de hace unos meses y de recordarlo el mes pasado, «sa creu dels jueus» está sin que nadie le dedique un poco de atención. Sigue sin arreglar y «fa mala vista».

«Seguirem donant creu...».

IMPUESTO DE CIRCULACION 31 DE MAYO: FECHA LIMITE

El próximo 31 de mayo termina el plazo de pago voluntario del Impuesto Municipal de Circulación de Vehículos, pasándose después a recaudar con recargo de prórroga y después por vía de apremio. Bueno es pues recordar el plazo y la necesidad de cumplir con un deber ciudadano.

CUCORBA AL PREFESTIVAL DE TEATRE DE PALMA

El Grup de Teatre CUCORBA ha estat un dels deu grups seleccionats, entre els 22 que es presentaren, per a participar al PreFestival de Teatre que s'està celebrant a la Sala Mozart de l'Auditori de Palma de Mallorca.

«El Corsari de l'illa dels Conills» es representà el dia 8 d'aquest mes, a teatre ple i amb un considerable èxit. De les deu companyies seleccionades, se n'elegiran dues per a representar al teatre mallorquí al Festival de Teatre que tindrà lloc a la Sala Magna del mateix Auditori, a partir del dia 19 de Juny, al costat d'algunes de les millors companyies teatrals del món: Mágic Circus, Lindsay Kemp, Els Joglars, Centre Dramàtic Nacional, Victorio Gassman... Per descomptat que desitjam tota classe de sort al grup murer.

DEFUNCIONES

2-4-1984
2-4-1984
7-4-1984
15-4-1984
16-4-1984
22-4-1984

Esperanza Requis Jaume (a) Requis
Antonia Puigserver Capó (a) Cocarroi
Antonio Perelló Verd (a) Verdera
Francisco Picó Picó (a) Trui
Martín Vallespir Salamanca (a) Torres
Miguel Perelló Puigserver (a) Cocarroi

General Franco, 40
Jaime Ferrer, 6
Mayor, 40
Alfareria, 5
Antonio Cánovas, 62
Jaime Ferrer, 9

NACIMIENTOS

5-4-1984
5-4-1984
12-4-1984
23-4-1984
25-4-1984

Antonia Seguí Munar
Miguel Moragues Moranta
Miguel Antonio Pastor Pol
María Antonia Ruiz Mateu
Rafael Parreño Ramis

Juan y Mª Concepción
Jaime y María
Gabriel y Catalina
José y Catalina
Miguel e Isabel

Murillo, 22-1°
San Juan, 37-1°
Porresar, 2-1°
Justicia, 46
Gaspar de Bono, 5

MATRIMONIOS

7-4-1984
14-4-1984

Francisco Moranta Pastor y Antonia Perelló Boyeras.
Antonio Perelló Vidal y María Martorell Socías.

El pasado día 2 de Abril falleció en esta villa a la edad de 83 años, D. Esperanza Requis Jaume. La extinta persona muy querida por sus muchas virtudes gozaba del aprecio de todo aquel que tuvo la suerte de tratarla.

Su muerte deja un gran vacío entre nosotros.

A sus familiares, principalmente a su esposo, hija Josefa, yerno y nietos, expresamos nuestra más sentida condolencia.

En los Concesionarios **RENAULT** encontrarás tu **SUPER 5.**

RENAULT 5
Descubre lo que pueden hacer.

Ven a verlos a:

JOSE PASTOR GAYA
Calle Juan Ordinas, 19 Tel. 52 33 96
SANTA MARGARITA

FLASH

Foto Romàntic

El torrente de Muro, también conocido por «Aumadrà», presenta este aspecto de abandono y suciedad que denuncia la fotografía de Romàntic, a su paso bajo el puente entre los términos municipales de Muro y Sa Pobla.

Bien está que se realicen mejoras y que todos contribuyamos a sufragarlas, pero no está bien que unos pocos dejen allí sus desperdicios, especialmente la empresa que llevó a cabo la reforma del puente, dejando los escombros en el cauce. Nos molesta pensar que todos deberemos contribuir al pago de la limpieza correspondiente, que además estimamos necesaria y urgente.

¡ ATENCION! MURAUTO

SERVICIO
OFICIAL

Antes Talleres MOLINAS

C/. Luis Carreras, 45 - Tel. 53 73 52 - MURO

*Ofrece sus servicios al público
en general y la próxima apertura
de la exposición en:*

C/. Juan Massanet, 52 - MURO

Tel. 537352

**VENTA DE
Coches
nuevos y usados
aceptamos
CAMBIO**